

[Clausager.]

kan det ikke slaa til endda, fordi vi har faaet nedskaaret vor Produktion af Flæsk, af Svin saa ekstraordinært stærkt.

I det hele taget er det jo det ulykkelige ved det, at vi staar i Øjeblikket i den Situation, at Produktionsmængden er nedsat, men Produktionsapparatet er i mangfoldige Tilfælde det gamle og det store, og den Gæld, der hviler paa det, er den gamle. Dette er Grunden til, at Landbruget ikke i Øjeblikket kan konkurrere. Mindre Afsætning, forholdsmæssig, i Sammenligning med andre Varer, ringere Priser i mange Tilfælde og for store Udgifter herhjemme, det er Grunden til, at Landbruget ikke kan hamle op med de øvrige Erhverv.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det — det er nævnt af en foregaaende Taler —, men vil man sammenligne, hvad Landbruget har faaet af Beskyttelse og Støtte, med, hvad andre Erhverv har faaet, kan man jo se paa Virkningerne, for det skulde da være sært, om ikke det havde givet sig Udslag. Og her er jo nævnt Aktiekurserne og Aktieudbytterne i Sammenligning med Landbrugets Forrentningsprocent, den Forrentningsprocent, der enkelte Aar har været negativ, sjældent ret meget over normal Rente, en 5 pCt., et enkelt Aar lidt over, men i Gennemsnit i en lang Aarrække en 2—3 pCt. Det er det hele, man har kunnet drive det til.

Jeg skal dernæst nævne, at Landbruget har jo desuden, takket være Lovgivningsmagten og Styret her i Landet, erhvervsmæssigt maattet døje større Skatter end andre Erhverv, idet Skatterne paa fast Ejendom paa Landet udskrives efter Behov, men i Købstæderne, hvor en stor Del af Industrien har hjemme, er Skatten paa fast Ejendom begrænset.

Der er altsaa ikke lige Vilkaar i den Henseende for Landbruget og de andre Erhverv, og dertil kommer, at de øvrige Erhverv har Beskyttelse paa mere end een Maade, baade ved Told og ved Importbegrænsning. Denne Regering har jo været skrap til at foranledige og holde fast paa Toldforhøjelser. Jeg har før ved en anden Lejlighed sagt: Hvornaar mon de nu vil ryste det af sig, denne modbydelige indirekte Toldbeskatning, som de siger er blevet dem paatvunget af de fæle Konservative og Venstremænd? Aah, det jager ikke saa haardt, de beholder den nok foreløbig. Men takket være denne dobbelte Beskyttelse, som Industrien har haft, ved Told og ved Importbegrænsning, har den kunnet give en højere Rente og en højere Løn

end Landbruget og enkelte andre Erhverv, og Følgen er blevet, at Penge og Arbejdskraft vandrer til Industrien, vandrer til Byerne. Dette kan vi ikke komme uden om, og derfor kan jeg ikke begribe, at en Minister i fuldt Alvor her kan staa og sige: Tal nu lidt sagte, for Landbruget har faaet en mægtig Støtte og en stor Hjælp! Det har det slet ikke, jeg begriber ikke, at nogen kan komme med den Slags, naar vi ser paa, hvordan Forrentningen, hvordan Priserne og hvordan Forholdene arbejdsmæssigt er. Jeg beklager, at en Minister kan tage saa snæversynet paa det Forhold.

Jeg siger igen: Jeg kalder ikke Ministerens Tale en ringe Tale, det gør jeg ikke, vi kan godt yde hinanden den Anerkendelse, at vi er ikke helt Nuller, men det var efter min Mening en snæversynet Tale, præget af Fagforeningsinteresser og moderne Industribeskyttelsesinteresser i en Grad, som jeg sjældent har hørt Mage til. Jeg ved ikke af, at jeg tit her i Tinget har hørt en Tale saa nyprotektionistisk og saa afgjort inde paa en ny Bane, en Tale, der staar i den mest skærende Modsætning til Udenrigsminister Munchs Tale ved Finanslovsforslagets første Behandling. Jeg tror, det vilde være klogt, om de to Herrer Ministre fik afstemt deres Taler en lille Smule efter hinanden, og jeg vil haabe, at det kunde have til Følge, at Socialministeren fremtidig tog med noget mere Forstaaelse paa de Ting, han talte om i Dag, end han gjorde.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Naar det ærede Medlem Hr. Clausager vil hævde, at min Tale indeholdt en Række af Fejltagelser, Misforstaaelser og Urigtigheder, saa kan jeg ikke erkende det. Jeg maa fastholde Rigtigheden af, hvad jeg har sagt. Jeg synes, at det ærede Medlem, naar der er Tale om Ensidighed, skulde vende sig til sin Partifælle det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, der jo saa fuldkommen glemte at gøre opmærksom paa det, som det ærede Medlem Hr. Clausager dog havde Blikket aabent for, at der var gjort *noget*. Om det er nok eller ikke nok, er en Sag for sig. Men alligevel, Erkendelsen af, at der er gjort noget, er allerede et Skridt paa den Vej, der en skønne Dag nok alligevel skal betrædes af os, der tilhører de producerende Kræfter i Samfundet. Men vi maa have Lov til at bede os fritaget for den evindelige Paastand om, at Landbruget er det eneste ubeskyttede Erhverv her i Landet, og for denne fuldkomne Fortielse af, at der dog er gjort noget til Støtte for Landbruget. Det er en Tale, vi i det lange Løb ikke kan